

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กองจัดการที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ. 2535. การจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้
ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ โครงการสำรวจวางแผนแม่บทป่าสงวนแห่งชาติ. กองจัดการ
ที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพมหานคร.
- กองช่างสุขาภิบาลเมืองพัทธา. 2536. โครงการแก้ไขน้ำเสียและการจัดการระบายน้ำเน่าเสียเมือง
พัทธา.
- การปกครองท้องถิ่น. 2535. สารบบแหล่งน้ำธรรมชาติ ภาคใต้ เล่ม 2. กองปกครองท้องถิ่น
กรมการปกครอง. โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง พหลโยธิน
กรุงเทพมหานคร.
- การปกครองท้องถิ่น, กรม. 2538. รายงานประจำปี 2519-2538 ของสุขาภิบาลปากน้ำ อำเภอเมือง
จังหวัดระนอง.
- เกษตรจังหวัดระนอง, สำนักงาน. กรมส่งเสริมการเกษตร. 2538. ข้อมูลและแนวทางพัฒนาการ
เกษตร จังหวัดระนอง ปี 2538. จังหวัดระนอง.
- คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่เมืองชายแดนและด่านถาวรจังหวัดระนอง. 2538. แผนพัฒนา
เมืองชายแดนและการพัฒนาพื้นที่บริเวณด่านชายแดนถาวรเมืองระนอง จังหวัดระนอง.
สำนักงานจังหวัดระนอง ฝ่ายแผนและโครงการ.
- คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์. 2530. การศึกษาเบื้องต้นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน/
ระนอง. โดยคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- คณะอนุกรรมการประสานการวางแผนพัฒนาจังหวัด (อมจ.) ในคณะกรรมการพัฒนาชนบทและ
กระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค(กชช.ภ.). 2536. คู่มือแนวทางการจัดทำยุทธศาสตร์
การพัฒนาจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด.
- 2537. คู่มือ แนวทางการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในคณะกรรมการพัฒนาชน
บทและกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค . กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์
- คุมประพฤติ, กรม. กระทรวงยุติธรรม. 2538. ที่ระลึกเนื่องในโอกาสเปิดสำนักงานคุมประพฤติ
จ.ระนอง. จังหวัดระนอง.
- คึกนา ธรรมเกษม. 2531. การศึกษาเพื่อวางแผนการใช้ที่ดินเมืองท่องเที่ยว :เทศบาลตำบลชะอำ .
ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คำทริยา จิตเอื้ออารีย์. 2529. การศึกษาเพื่อวางแผนการใช้ที่ดินเขตราชบุรีบูรณะกรุงเทพมหานคร .

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จรรยา แววุฒินันท์. 2538. รวมกฎหมายป่าไม้และสัตว์ป่า. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.

จังหวัดระนอง. 2538. เอกสารประกอบการบรรยายสรุปข้อราชการจังหวัดระนอง ประจำปี 2538.

ศาลากลางจังหวัดระนอง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง.

ที่ดินจังหวัดระนอง, สำนักงาน. 2518. เอกสารสรุปผลการดำเนินงานสำนักงานที่ดินจังหวัดระนอง.

ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย. 2517. แผนลงทุนจังหวัดระนอง. กรุงเทพมหานคร: กรุณาการพิมพ์.

นโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สำนักงาน. 2517. โครงการศึกษา

สถานภาพของประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (ลุ่มน้ำแม่แดง เขียว และ

คลองยัน). สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม. กระทรวงวิทยาศาสตร์

เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.

นโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม, สำนักงาน. 2535. นโยบาย มาตรการและแผนปฏิบัติการจัดการ

ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเลของประเทศ. ฝ่ายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

กองประสานการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานนโยบายและแผน

สิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

_____. 2535. แผนแม่บทการจัดการประมงของประเทศ. ฝ่ายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

กองประสานการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำนักงานสิ่งแวดล้อมและ

แผนสิ่งแวดล้อม.

ปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง, สำนักงาน. 2538. รายงานผลการสำรวจการถือครองและทำประโยชน์

ในที่ดินบริเวณพื้นที่ป่าคลอง ป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองหัวเขี้ยวและป่าคลองเกาะสุย.

สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง อ.เมือง จ. ระนอง.

ประมงจังหวัด, สำนักงาน. 2539. สรุปข้อมูลด้านการประมงประจำปี 2536.

_____. 2539. สรุปข้อมูลด้านการประมงประจำปี 2537.

_____. 2539. สรุปข้อมูลด้านการประมงประจำปี 2538.

ปราณี เก้าเอี้ยน. 2529. การศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาจังหวัดระนอง. ภาควิชา

การวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ป่าไม้, กรม. 2530. ขออนุญาตจัดตั้งสุขาภิบาลในเขตป่าสงวนแห่งชาติ. (อัดสำเนา).

ป่าไม้เขตปัตตานี, สำนักงาน. 2538. รายงานผลการศึกษาดูงานสำนักงานป่าไม้เขตในท้องที่ภาคใต้

สำนักงานป่าไม้เขตปัตตานี กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

ผังเมือง, สำนัก. 2531. ผังโครงสร้างจังหวัดระนอง. สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย.

_____. 2535. ผังเมืองระนอง 2535 จังหวัดระนอง. สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย.

โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบประจวบคีรีขันธ์.

_____. 2536. ผังเมืองรวมเมืองระนอง.

_____. 2536. รายงานเพื่อการวางและจัดทำผังเมืองรวมเมืองระนอง.

_____. 2536. คู่มือการวางผังเมือง แนวทางการวางและจัดทำผังโครงสร้างจังหวัดพังงา ชุมชนระดับตำบล ผังพัฒนาชุมชนระดับสุขาภิบาล ฉบับร่าง 2532. สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย.

_____. 2538. ชายฝั่งทะเลไทย. สำนักงานนโยบายและแผน สิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.

_____. กระทรวงมหาดไทย. 2538 . เอกสารประกอบการวางผังเมืองรวมเมืองระนอง จังหวัดระนอง.

พาณิชย์จังหวัดระนอง, สำนักงาน. 2530. ข้อมูลการตลาดจังหวัดระนอง.

_____. 2536. ข้อมูลการตลาดจังหวัดระนอง. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง กระทรวงพาณิชย์. (เอกสารโรเนียว).

_____. 2538. ข้อมูลการตลาดจังหวัดระนอง ประจำปี 2537.

มหาดไทย, กระทรวง. 2534. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ตั้งและกำหนดเขตตำบลในท้องที่อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 108 ต. 115 วันที่ 1 กรกฎาคม 2534.

เลิศ จันทนภาพ. 2538. วิธีการวิจัยสาขาวิทยาศาสตร์ ภาควิชาการจัดการป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิชาการป่าไม้, สำนัก. 2536. รายงานการสำรวจทรัพยากรป่าไม้ สำนักทรัพยากรป่าไม้ สำนักวิชาการป่าไม้. (เอกสารโรเนียว).

ศศิวิมล วรรณแก้ว. 2530. การศึกษาการใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย เรืองฤทธิ์. 2537. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ บริเวณอุทยานแห่งชาติคลองสาน จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์

สาขา การจัดการป่าไม้ ภาควิชาการจัดการป่าไม้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก. 2531. การฟื้นฟูป่าโดยช่วยต้นไม้ให้สืบพันธุ์ตามธรรมชาติ. ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. จดจักร กรุงเทพมหานคร

เศรษฐกิจการเกษตร, สำนักงาน. 2516. กองงานสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติทางการเกษตร

- ปี 2536 จังหวัดระนอง. เอกสารเสวกิจการเกษตร เล่มที่ 61/2538 เขตเกษตรเศรษฐกิจที่ 21 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- _____. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2538. ผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาเกษตรปี 2535 จังหวัดระนอง. สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดระนอง, สำนักงาน. 2517. การบริหารแรงงาน. สำนักงาน สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดระนอง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. (เอกสารโรเนียว).
- ส่งเสริมการปลูกป่า, สำนัก. 2537. แนวทางปฏิบัติงานโครงการพัฒนาป่าชุมชน. ส่วนป่าชุมชน สำนักส่งเสริมการปลูกป่า กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ส่วนอุทยานแห่งชาติทางทะเล. 2537. รายงานประจำปี 2537 ส่วนอุทยานแห่งชาติทางทะเล สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สาโรช นิลเจต และ วนิดา พรไพบูลย์. 2538. ถามตอบ กฎหมายเกี่ยวกับที่ดินและป่าไม้. สุขุม แพรพาณิชย์ และคณะ. ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์. คู่มือการติดต่อด้านตรวจคนเข้าเมืองระนอง. ด้านตรวจคนเข้าเมืองระนอง กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย.
- สุนิสา ทอวงศ์รัตน์. 2529. การศึกษาเพื่อวางแผนการใช้ที่ดินในเทศบาลเมืองปัตตานี. ภาควิชา การวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2529.
- สุภาพร รักเขียว. 2533. การกระจายและปลักซ์ของธาตุอาหารในป่าชายเลนคลองหวางจังหวัด ระนอง. ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพล จันทราบัตร. 2531. เอกสารประกอบการบรรยายหลักเสริมและวิธีการดำเนินการงาน ส่งเสริม.

ภาษาอังกฤษ

Morito B. Estifano , Nguyen ,Quang thla , My a cho hom wei , Atcharah Kerdprakon , Mohamad Saleem vistro . 1994 . A village analysis and designs for community forestry in ewintion for Ban Tha Tent , Amphoe Muang Sa Kaeo Province , Thailand . Regional Community forestry Training Center . Kasetsart University, Bangkok Thailand . 40 p.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

สรุปมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับป่าชายเลน

27 มิถุนายน 2521 : กำหนดให้คณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติชายเลนแห่งชาติ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เข้าร่วมเป็นกรรมการให้การพิจารณากลับกรองโครงการของภาครัฐบาล และภาคเอกชนให้ใช้พื้นที่ป่าไม้ชายเลนมาทำประโยชน์ให้น้อยที่สุด โดยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสภาพนิเวศชายฝั่ง

19 สิงหาคม 2523 : ในกรณีที่ทำเป็นให้คณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติชายเลนแห่งชาติ ประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนดไว้ และห้ามออกเอกสารสิทธิในที่ดิน ให้แก่ราษฎรในเขตป่าชายเลน

29 มิถุนายน 2525 : ได้อนุญาตให้มีการใช้ประโยชน์ป่าชายเลนที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เท่าที่จำเป็น และให้มีการกำหนดขอบเขตไว้โดยชัดเจน

1 พฤษภาคม 2527 : ให้กำหนดเขตการใช้พื้นที่ป่าชายเลนให้แน่นอนพร้อมทั้งเร่งรัดให้มีการศึกษาวิจัยระบบนิเวศวิทยาอย่างสมบูรณ์ และฟื้นฟูสภาพป่าชายเลนให้มากขึ้นทั้งในภาครัฐบาล และภาคเอกชน

15 ธันวาคม 2530 : เห็นชอบในแนวทางของการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลน ออกเป็น 3 เขต คือ เขตอนุรักษ์ เขตเศรษฐกิจ ก. และเขตเศรษฐกิจ ข. พร้อมทั้งกำหนดมาตรการในการใช้ประโยชน์ที่ดินในแต่ละเขตอย่างชัดเจน

1 สิงหาคม 2532 : อนุมัติหลักการตามข้อเสนอของกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงาน ให้ฟื้นฟูสภาพป่าชายเลนและให้รักษาพื้นที่ป่าชายเลนที่เหลืออยู่ให้ได้ทั้งหมด พร้อมทั้งอนุมัติให้จัดตั้งหน่วยจัดการป่าชายเลนเพิ่มอีก 5 หน่วย และหน่วยพิทักษ์ป่าชายเลนเพิ่มอีก 45 หน่วย เพื่อรับผิดชอบในการดูแลพื้นที่ป่าชายเลนเฉพาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

6 กุมภาพันธ์ 2533 : เห็นชอบในมาตรการแก้ไขการบุกรุกที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 5 ประการ

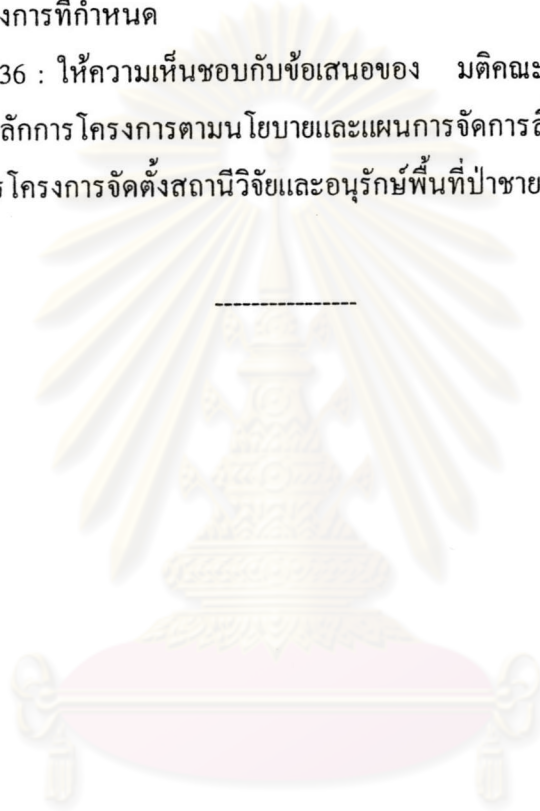
27 กุมภาพันธ์ 2533 : เห็นชอบในข้อเสนอของกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะจากผลการสัมมนาระบบนิเวศป่าชายเลนครั้งที่ 6 เพื่อการเร่งรัดพัฒนาป่าชายเลน รวม 8 ข้อ

4 มิถุนายน 2534 : ให้ความเห็นชอบตามมาตรการเร่งด่วน การจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเล ด้านป่าชายเลนและปะการังและการจัดวางระบบการติดตามและการตรวจสอบการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการกักกันกรองฯ ฝ่ายเศรษฐกิจ

23 กรกฎาคม 2534 : ให้ระงับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนโดยเด็ดขาด และระงับการพิจารณาขออนุญาตใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนของทางราชการ

17 กุมภาพันธ์ 2535 : ให้ความเห็นชอบในหลักการของนโยบาย มาตรการและแผนปฏิบัติการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยให้เร่งรัดติดตามผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการอย่างใกล้ชิดเพื่อให้การปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จตามแผนงาน/โครงการที่กำหนด

27 เมษายน 2536 : ให้ความเห็นชอบกับข้อเสนอของ มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยเห็นชอบในหลักการโครงการตามนโยบายและแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมประจำปี 2537 และอนุมัติให้ดำเนินการ โครงการจัดตั้งสถานีวิจัยและอนุรักษ์พื้นที่ป่าชายเลน จำนวน 2 สถานี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘๘ (พ.ศ. ๒๕๓๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง

พ.ศ. ๒๕๑๘

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้มีอายุห้าปี

ข้อ ๒ ให้ใช้ผังเมืองรวมบังคับ ในท้องที่ตำบลบางนอน ตำบลเจาณีเวศน์ ตำบลบางรีน และตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ การวางและจัดทำผังเมืองรวมตามกฎกระทรวงนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา การดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุขปโภค บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อมในบริเวณ แนวเขตตามข้อ ๒ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อ ๔ ผังเมืองรวมตามกฎกระทรวงนี้มีนโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต ส่งเสริม และพัฒนาเศรษฐกิจและโครงข่ายบริการสาธารณะ โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ชุมชนเมืองเป็นศูนย์กลางการบริหารการปกครองและการศึกษาของจังหวัด ระนอง

(๒) ส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางทางด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการประมง และอุตสาหกรรมบริการ การบริการทางการเกษตรและการตลาดของจังหวัดระนอง

(๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

(๔) พัฒนาการบริการทางสังคม การสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการให้เพียงพอ และได้มาตรฐาน

(๕) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๕ การใช้ประโยชน์ที่ดินภายในเขตผังเมืองรวม ให้เป็นไปตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท แผนผังแสดงโครงการคมนาคมและขนส่ง และรายการประกอบแผนผัง ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๖ การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภทท้ายกฎกระทรวง ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

- (๑) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๑.๑ ถึงหมายเลข ๑.๒๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีเหลือง ให้เป็นที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
 - (๒) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๒.๑ ถึงหมายเลข ๒.๑๑ ที่กำหนดไว้เป็นสีส้ม ให้เป็นที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง
 - (๓) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๓.๑ ถึงหมายเลข ๔.๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วงอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ
 - (๔) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๔.๑ ถึงหมายเลข ๔.๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วงอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ
 - (๕) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๕.๑ ถึงหมายเลข ๕.๘ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม
 - (๖) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๖.๑ ถึงหมายเลข ๖.๘ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
 - (๗) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๗.๑ ถึงหมายเลข ๗.๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมะกอก ให้เป็นที่ดินประเภทสถานบันการศึกษา
 - (๘) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๘.๑ ถึงหมายเลข ๘.๓ ที่กำหนดไว้เป็นสีเทาอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันศาสนา
 - (๙) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๙.๑ ถึงหมายเลข ๙.๒๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีน้ำเงิน ให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- ข้อ ๗ ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อการอยู่อาศัย การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนดดังต่อไปนี้
- (๑) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

- (๒) คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง
- (๓) คลังวัตถุระเบิด
- (๔) เลียงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด หรือไก่ เพื่อการค้า หรือ

โดยก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

- (๕) กำจัดมูลฝอย

ข้อ ๘ ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ให้ใช้ประโยชน์ เพื่อการอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยการสาธารณสุขปโภคและสาธารณูปการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

- (๒) คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง
- (๓) คลังวัตถุระเบิด
- (๔) เลียงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด หรือ ไก่ เพื่อการค้าหรือโดย

ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

- (๕) กำจัดมูลฝอย
- (๖) ซื่อขายเศษวัสดุ

ข้อ ๙ ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ให้ใช้ประโยชน์เพื่อพาณิชยกรรม ภัตตาคารและการอยู่อาศัย การสาธารณสุขปโภคและสาธารณูปการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณและห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

- (๒) คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง
- (๓) คลังวัตถุระเบิด
- (๔) เลียงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด หรือ ไก่ เพื่อการค้าหรือโดย

ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

- (๕) ไซโลเก็บผลิตผลการเกษตร
- (๖) สุสานหรือฌาปนสถาน

- (๗) กำจัดมูลฝอย
- (๘) ซ้ำขยายเศษวัสดุ

ข้อ ๑๐ ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ ให้ใช้ประโยชน์เพื่ออุตสาหกรรมเกี่ยวกับธุรกิจ การประมง อุตสาหกรรมบริการ คลังสินค้าและอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการโดยไม่เป็นมลพิษต่อ ชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่ออุตสาหกรรมเกี่ยวกับธุรกิจการประมง อุตสาหกรรมบริการ คลังสินค้า อุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการโดยไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือ สิ่งแวดล้อม การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละ บริเวณและห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมที่ เกี่ยวกับธุรกิจการประมง อุตสาหกรรมบริการหรือโรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม
- (๒) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา
- (๓) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก
- (๔) สุสานหรือฌาปนสถาน

ข้อ ๑๑ ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์เพื่อเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการ ตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) จุดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย ประกอบกรพาณิชย์หรือประกอบอุตสาหกรรม
- (๒) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการ โดยไม่เป็นมลพิษต่อ ชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๒ ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้ใช้ประโยชน์ เพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือสาธารณประโยชน์ เท่านั้น

ข้อ ๑๓ ที่ดินประเภทสถานบันการศึกษา ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับ การศึกษา หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

ข้อ ๑๔ ที่ดินประเภทสถานบันศาสนา ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการ ศาสนา การศึกษา หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

ข้อ ๑๕ ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ให้ใช้ประโยชน์
เพื่อกิจการของรัฐ กิจการเกี่ยวกับการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณูปโภคอื่นเท่านั้น

ข้อ ๑๖ ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตก่อสร้างอาคารหรือประกอบกิจการในเขตผังเมือง
รวมปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

บรรหาร ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:-เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่สมควรกำหนดให้ใช้บังคับผังเมือง
รวม ในท้องที่ตำบลบางนอน ตำบลเขานิเวศน์ ตำบลบางรีนและตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง
จังหวัดระนอง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือ
ชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณูปโภค บริการ
สาธารณะ และสภาพแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง ซึ่งตามมาตรา ๒๖
แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ บัญญัติว่า การใช้บังคับผังเมืองรวมให้กระทำโดย
กฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

บทสัมภาษณ์ที่ผู้ศึกษาไปสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

1. นางสาวดารุง ใจจริง นักวิชาการป่าไม้ 4 กลุ่มพัฒนาป่าชายเลนและป่าพรุ ส่วนวิจัยเศรษฐกิจและพัฒนากิจการป่าไม้ ส่วนวิชาการป่าไม้ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2539 ให้ความเห็นว่า

แนวคิดในการจัดการในปัจจุบัน

1. จำกัดคนไม่ให้รุกป่าพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติไปมากกว่านี้ โดยการกำหนดเขตป่าให้ชัดเจน

2. พยายามรักษาสภาพพื้นที่ป่าชายเลนที่ยังคงสภาพอยู่ไว้โดยทำมาตรการการป้องกันแนวเชิงรุก เช่น เจ้าหน้าที่ป่าไม้ควรเข้าไปประชาสัมพันธ์และทำความรู้จักกับชาวบ้านในพื้นที่ในเรื่องเกี่ยวกับความสำคัญของป่าชายเลน ซึ่งให้เห็นประโยชน์และโทษในการทำลายป่าชายเลน เป็นต้น

3. ทำข้อตกลงเกี่ยวกับประโยชน์ระหว่างชาวบ้านกับเจ้าหน้าที่ โดยมีการพบกันครึ่งทางที่เกี่ยวเนื่องกับหลักวิชาการและอยู่บนพื้นฐานความถูกต้องตามกฎหมายแล้วแต่กรณี

แนวคิดในอนาคต

พื้นที่บริเวณนี้เป็นโซนเขตป่าชายเลนเศรษฐกิจ ก. ดังนั้น จึงควรกระทำการให้เกี่ยวเนื่องกับมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับป่าเขตเศรษฐกิจ ก. โดยพยายามทำความเข้าใจกับชาวบ้านในปัจจุบันและพยายามวางแผนให้เป็นที่ไปตามนโยบายของรัฐบาลต่อไปในอนาคต

2. นายเจนศักดิ์ วิชาวุฒิพงษ์ นักวิชาการป่าไม้ 6 หัวหน้ากลุ่มวิชาการป่าไม้ สำนักงานป่าไม้เขตแพร่ ช่วยปฏิบัติราชการสำนักงานป่าไม้จังหวัดระนอง ให้ความเห็นว่า

แนวความคิดในการจัดการในปัจจุบัน

1. กรณีของพื้นที่ป่าชายเลนบริเวณปากน้ำ จังหวัดระนองนี้ ราษฎรเข้าไปบุกรุกและทำประโยชน์เป็นพื้นที่ส่วนหนึ่งแล้ว มาตรการที่จะใช้ได้คือ การแก้ไขโดย

1.1 ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเฉพาะส่วน เพื่อเปิดโอกาสให้ราษฎรขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนที่ถูกบุกรุกแล้ว

1.2 สำหรับพื้นที่ที่ถูกดำเนินคดีตามกฎหมายและเสื่อมสภาพป่าไปแล้ว ก็ให้ส่วนราชการนำไปใช้ประโยชน์ตามความจำเป็น ส่วนพื้นที่ที่ยังสมควรฟื้นฟูให้เป็นสภาพป่าได้ก็ให้ดำเนินการปรับปรุงโดยการปลูกป่าชายเลน

2. ส่วนมาตรการการป้องกันมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุกโดยต้องมีความเป็นเอกภาพในระดับจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับ

ผิดชอบในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย และในขณะที่เกี่ยวกับการกำหนดแผนงานและโครงการของโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ป่าชายเลนส่วนนี้ จำเป็นที่จะต้องได้รับการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้โดยเคร่งครัด

3. พันตำรวจโทสุวิทย์ ควรเดชะกุลป์ สว.สภ.ต.ปากน้ำ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2539 ให้ความเห็นว่า ลูกเรือประมงส่วนใหญ่จะติดยาเสพติดประเภทเป็บโซดา ทำให้เกิดอาการเมาซึม จำพวกยาน้ำแก้ไอ ซึ่งทางการถือว่าเป็นสิ่งเสพติด บางรายนายจ้างใช้กับลูกจ้างเพื่อให้ทำงานได้ดีขึ้น ยาเสพติดประเภทยาม้าไม่ค่อยมี

ตัวเมืองระนองก่อนเมืองเป็นชาวพม่า โดยผู้ประกอบการเป็นผู้นำเข้ามาเนื่องจากเกิดปัญหาขาดแคลนแรงงาน เมื่อพม่าปิดพรมแดนทำให้สถิติอาชญากรรมลดลง เพราะสถิติการจับกุมส่วนใหญ่จะเป็นประเภทหลบหนีเข้าเมือง

ปัญหาของจังหวัดระนองก็คือ ชาวบ้านจะบุกเข้าไปในป่าเพื่อต้องการที่อยู่อาศัย ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาคือ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานในการจัดการดูแลให้ชาวบ้านเช่าที่ที่จับจองเอาไว้ โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดูแลเพื่อประโยชน์ของตัวจังหวัด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของทางรัฐบาล โดยดูแลพื้นที่ที่เป็นกรณีไป ปัญหาเรื่องการประมงเพราะพม่าปิดพรมแดน ทำให้เรือประมงของไทยลักลอบเข้าไปจับปลาในเขตน่านน้ำของประเทศสหภาพพม่าก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและเรือประมงของไทยชอบใช้สิ่งของต้องห้าม คือ อวนตาถี่(อวนลากกุ้ง), เรด้า, วิทยุสื่อสาร ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมตามมาในภายหลัง

4. ตัวแทนหอการค้าจังหวัดระนอง วันที่ 9 พฤศจิกายน 2538 ให้ความเห็นว่า บ้านของเขายู่ในเขตสุขาภิบาลปากน้ำ ปัญหาของสุขาภิบาลมีมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาทางด้านเศรษฐกิจเพราะในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจของจังหวัดระนองต้องพึ่งพาการประมงในพม่า และเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องเช่นการค้าชายชายแดนพม่าปิดพรมแดนสินค้าขาออก เช่น ชุง, ของป่า, ถ่าน, ปลาสด, เฟอร์นิเจอร์ไม้ เป็นต้น ก็ออกมาไม่ได้ และสินค้าขาเข้า เช่น นมข้น, ผงซักฟอก, ผงชูรส, ลิโป, ปูนซิเมนต์, วัสดุก่อสร้าง, ของกินของใช้หรือพวก Primary product ต่าง ๆ

ในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจทางด้านการประมงเจริญรุ่งเรืองมาก ดังนั้นความต้องการใช้ที่ดินเพื่อนำมาเป็นแพปลา โรงปลาไก่ (โรงงานปลาป่น) โรงน้ำแข็ง ไม่เพียงพอจึงขยายตัวไปอย่างรวดเร็วในพื้นที่หลังจากการทำเหมืองแร่แล้วของบริษัทขอไผ่ไล่ย์จำกัด มีการจับจองพื้นที่ไปทั่ว(บริเวณเกาะกลาง) ไม่ใช่เฉพาะแค่จังหวัดระนองแต่เป็นทั่วทั้งอ่าวไทย, ภูเก็ต, สงขลา, ปัตตานี แต่จังหวัดระนองจะสังเกตเห็นได้ว่าภาคเอกชนจะรุกได้รวดเร็วมาก โรงงานน้ำแข็ง, โรงงานปลาไก่ ประมาณว่ามีมากที่สุดในประเทศไทย เพราะถ้าไม่มีโรงงานเหล่านี้จะต้องไปทำที่ภูเก็ต

(ประมาณ 3 ชั่วโมงในการเดินทางโดยรถยนต์) ซึ่งจะทำให้สูญเสียคุณภาพ และนอกจากนี้ก็ยังก่อให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่จังหวัดอีกด้วย

สาเหตุของการบุกรุกป่าเกิดขึ้นเนื่องจากในอดีต จังหวัดระนองมีสัมปทานเหมืองแร่, ไม้, เตาถ่าน พอสัมปทานหมดก็ต้องส่งที่ดินคืนกรมป่าไม้ แต่ในขณะนั้นยังไม่หมดอายุสัมปทานเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นถนนสะพานปลาหรือบริเวณทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4080 จำเป็นต้องขออนุญาตก่อสร้างจากผู้ได้รับสัมปทานเหมืองแร่ ซึ่งทำให้เสียค่าใช้จ่าย เสียเวลา ถือว่าเป็นปัญหาที่ทางจังหวัดไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่

การบุกรุกป่าชายเลนนั้นมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันออกไป พูดถึงในแง่เศรษฐกิจแพปลา 1 แพต้องลงทุนจำนวนหลายล้านบาท แต่เนื่องจากที่ที่ก่อสร้างไม่มีเอกสารสิทธิ์ จึงทำให้ไม่สามารถกู้เงินจากธนาคารได้ถึงจะเอาเรือประมงไปกู้ธนาคารแต่ก็ได้ประมาณ 50-60 % เท่านั้น แต่จังหวัดระนองใช้เรือประมงกู้ไม่ได้ การมองปัญหาย่อมมองแต่ด้านการอนุรักษ์ ควรจะมองหลาย ๆ ด้าน ไม่ใช่ว่าเอกชนจะเลวเสมอไป ยกตัวอย่างเช่น ประเทศไทยส่งออกกุ้งมากเป็นอันดับสองของโลก และกรมประมงอยากส่งออกเป็นอันดับหนึ่งของโลก ซึ่งจะต้องใช้พื้นที่ในการเพาะเลี้ยงกุ้ง ทำให้ต้องบุกรุกป่าชายเลนเพิ่มมากขึ้น จะเห็นได้ว่าเป็นการขัดแย้งกันระหว่างนโยบายของกรมป่าไม้และกรมประมง งบประมาณจังหวัดก็น้อยเพราะว่าแนวความคิดของข้าราชการในอดีตคิดว่าจังหวัดระนองเป็นเมืองรอกษิย์ม ทำให้ปัญหาหลายด้านไม่ได้รับการแก้ปัญหาที่จริงจึงเนื่องจากผลพวงของอดีตจึงทำให้ปัญหาต่าง ๆ เหมือนมะเร็งขั้นที่สาม ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีหน่วยงานราชการต่าง ๆ มาช่วยแก้ปัญหาพื้นที่สุขาภิบาลปากน้ำและใกล้เคียงมากมาย เช่น สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน ปัญหาการบุกรุกป่าชายเลนในลักษณะนี้ไม่ได้มีเฉพาะแค่พื้นที่แถวสุขาภิบาลปากน้ำแห่งนี้เท่านั้น แต่เป็นไปทั่วจังหวัดระนอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรังวัดออกโฉนดที่ดินในส่วนที่ราษฎรครอบครองมานานจนได้ส.ค.1(สิทธิครอบครอง) ไปเปลี่ยนเป็นน.ส.3ก.(หนังสือสิทธิทำประโยชน์ที่ดินไม่ใช่โฉนดที่ดิน) มีขั้นตอนวุ่นวายยุ่งยาก

ในแง่ของจังหวัดจะสร้างท่าเทียบเรือใหม่ อย่างไรก็ตาม ก็ต้องขนสินค้าจากเรือขึ้นรถบรรทุกแล้วต่อด้วยเรือหางยาวไปในเขตประเทศสหภาพพม่า หลังจากนั้นก็ใช้แรงงานยกใส่เรือพม่าเพื่อที่จะไปยังเมืองมะริดหลังจากนั้นก็ขนของใส่รถบรรทุกไปยังเมืองมะละแหม่งต่อจากนั้นก็ขนสินค้าขึ้นรถไฟเพื่อที่จะไปยังเมืองย่างกุ้งหรืออาจจะขนสินค้าไปยังย่างกุ้งเลย ถ้ามีเรือขนาดใหญ่โดยการขนส่งทางทะเล

แนวทางการแก้ปัญหาในพื้นที่ศึกษาต้องเรียกร้องไปยังกรมป่าไม้ยกให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดและจัดให้เอกชนเช่าเก็บผลประโยชน์เข้าจังหวัดเพื่อนำไปพัฒนาให้เกิดผลดีต่อจังหวัด ถ้ากรมป่าไม้จะทำการขนย้ายราษฎรออกจากพื้นที่คงเป็นไปได้ยาก เพราะพื้นที่บริเวณนั้นกรมการปกครองออกสำเนาทะเบียนบ้านชั่วคราวและถาวร ตลอดจนพื้นที่บางส่วนก็มีโฉนดที่ดินน.ส.3ก. และถาวรวัตถุต่าง ๆ พวกสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา

โทรศัพท์ เหล่านี้เอกชนเป็นเจ้าของฝ่ายลงทุนเองทั้งหมดเพราะว่าอยู่นอกเขตการขยายของสาธารณูปโภค สาธารณูปการเหล่านี้ คาดว่าใช้งบประมาณในการขออนุญาตติดตั้งและขยายเขตเพิ่มเติมจำนวน หลายสิบล้านบาท ดังนั้นคาดว่าราษฎรคงจะไม่ยอมออกจากพื้นที่อย่างแน่นอน ถ้าจะวิจารณ์ถึง มุมมองของคำว่า โฉนดที่ดินของคนกรุงเทพฯที่ว่า อยู่ดี ๆ ทางราชการก็นำโฉนดที่ดินไปแจกให้ ชาวบ้านเฉย ๆ แต่ในความเป็นจริงแล้วชาวบ้านเหล่านั้นได้อาศัยอยู่ในพื้นที่นี้มาเป็นเวลานานนับ สิบปีหรือมากกว่านั้น แต่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ซึ่งถือว่าเป็นการทำงานผิดพลาดของหน่วยราชการเองที่ ทำงานล่าช้าไม่สามารถทำงานสนองความต้องการได้ทันกับฝ่ายเอกชน ยกตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่ รับผิดชอบอำเภอมีจำนวน 2 คน ปีหนึ่งจะวัดได้ก็แปลง กรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดจึงมีความ แตกต่างกันในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่างจังหวัดชาวบ้านจะขาดโอกาส ถ้าประเทศพัฒนาขึ้น มากกว่านี้ช่องว่างก็จะยิ่งห่างมากขึ้น

เกี่ยวกับพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบสุขภาพิบาลปากน้ำที่ในปัจจุบันถูกบุกรุกก่อสร้าง ถาวรวัตถุและมีประชาชนเข้าไปอยู่อาศัย แต่รถขยะเข้าไม่ได้เพราะผิดกฎหมายเนื่องจากอยู่ในเขต ป่าสงวนแห่งชาติ การทิ้งขยะจึงไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย คุ้ระบายน้ำเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค และ ปัญหาค้าง ๆ จนเหมือนเป็นพื้นที่สลัม แนวทางแก้ไขปัญหาในส่วนของป่าชายเลนที่เหลืออยู่ควร จะให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลเช่น ให้มีคณะกรรมการดูแลกันเอง เรื่องงบประมาณดูแลกันเอง โดยอาจจะยกให้เป็นหน้าที่ของมูลนิธิหรือสภาตำบลหรือสาธารณประโยชน์อย่างอื่น สรุปก็คือ ควรจะมอบให้ประชาชนดูแลเอง

ในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ประเทศไทยไม่ได้ปิดพรมแดนแต่สภาพพม่าปิด เพราะฉะนั้นชาวพม่าก็จะเข้ามาได้สะดวก แต่ในขณะที่คนไทยไม่สามารถจะเดินทาง เข้าไปติดต่อค้าขายได้เลย ดังนั้นร้านค้าระดับเล็กในจังหวัดระนองจะเดือดร้อนเพราะมีจำนวนของ ชาวพม่าที่เข้ามาจับจ่ายใช้สอยซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคในจำนวนที่ลดลง ทางหอการค้าจังหวัด ระนองและสมาคมประมงก็ช่วยกันแก้ไขปัญหานี้โดยมีการประสานงานกับหอการค้า จังหวัดเกาะสอง ประเทศสหภาพพม่า

แนวคิดเรื่องบ่อนกาสิโนที่เกาะสน ประเทศสหภาพพม่าจะต้องมองเป็นเรื่องของ การลงทุนทางธุรกิจอย่างหนึ่ง เจ้าของธุรกิจไม่ใช่พนักงานเขาไม่ได้บังคับให้เราไปเล่น มันเป็น ธุรกิจของประเทศเรื่องแบบนี้มันอยู่ที่คนต่างหาก ธุรกิจที่เกาะสนคาดว่าจะส่งผลดีกับจังหวัดระนอง เพราะเป็นแห่งแรกของประเทศ ต่อไปก็จะมีที่เกาะกง ประเทศกัมพูชา ที่ประเทศลาว เป็นการดี ที่ไม่ตั้งในเมืองไทยเพราะว่าขัดต่อศาสนา แต่อย่าลืมคนที่ไปในสถานที่แห่งนี้จะต้องมีเงิน 20,000 บาท เป็นค่าสมัครสมาชิก ถ้าคนจนคาดว่าจะไม่มีมากขนาดนั้น ดังนั้นคนที่ไปสมัครก็ถือว่าเป็นคนที่มีฐานะดีพอสมควรจึงไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพครอบครัว ที่บ่อนการพนันแห่งนี้ทาง สหภาพพม่าห้ามคนพม่าเข้าโดยเด็ดขาดเพราะวัตถุประสงค์คือจัดเพื่อนักท่องเที่ยวเท่านั้นการลงทุน ในเกาะแห่งนี้ถือว่าการลงทุนที่เสี่ยงมากเพราะว่างบประมาณในการสร้างโรงแรมบนเกาะแห่งนี้

สามารถสร้างโรงแรมในประเทศไทยได้ถึง 4 โรงแรม เนื่องจากจะต้องใช้แรงงานคนในการขนวัสดุก่อสร้าง ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แยกของขึ้นภูเขาเพราะว่าสภาพภูมิประเทศเป็นเกาะที่มีตรงกลางเป็นเนินเขาสูงชัน เรื่องน้ำจืดต้องปั้มน้ำทะเลขึ้นมาทำเป็นน้ำจืดซึ่งเสียค่าใช้จ่ายมาก กองทุนที่กล้าเสี่ยงเช่นนี้ได้ยาก จึงคาดว่าเศรษฐกิจของจังหวัดในแง่ของการท่องเที่ยวจะดีขึ้นเพราะนักท่องเที่ยวจำนวนหนึ่งก็ต้องแวะเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวและใช้บริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการของจังหวัดระนองอย่างแน่นอน ยกตัวอย่างเช่น บ่อน้ำพุร้อน โรงแรม ร้านค้าปลีก ร้านอาหารของที่ระลึก,ร้านอาหาร ฯลฯ

5. นายบรรจบ ปาณะศรี ที่ดินจังหวัดระนอง วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2539 ให้ความเห็นว่า ปัญหาของจังหวัดระนองคือ การออกโฉนดทับที่ป่าสงวนแห่งชาติและทับที่สาธารณประโยชน์ สาเหตุเนื่องมาจากขอบเขตของป่าสงวนแห่งชาติและที่ดินสาธารณประโยชน์ไม่แน่ชัดหรือหลักเขตหายทำให้เกิดการบุกรุกเข้าไปในพื้นที่เหล่านี้ แนวทางแก้ไขสามารถแก้ไขโดยการสำรวจวางหลักเขตที่แน่นอน แต่ขาดงบประมาณในการวางหลักเขต เนื่องจากจังหวัดระนอง มีทางทิศตะวันออกติดภูเขา ทางทิศตะวันตกเป็นทะเลและป่าชายเลน ดังนั้นชุมชนจึงกระจายตัวอยู่ตามชายฝั่งทะเล และในพื้นที่ป่าชายเลน ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ ไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่า ราษฎรบุกรุกป่าชายเลนหรือทางรัฐบาลประกาศเขตทับที่ทำกินของราษฎร

แนวความคิดเกี่ยวกับพื้นที่สุขาภิบาลปากน้ำและป่าชายเลนโดยรอบ สามารถสังเกตเห็นได้ด้วยตาเปล่าว่าไม่ใช่ป่าชายเลน(บริเวณเกาะกลาง) แต่เป็นพื้นที่พำนิชยกรรม ที่อยู่อาศัย อุตสาหกรรม ปัญหาพื้นที่บริเวณนี้เป็นปัญหาเรื้อรัง ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลก็ยังไม่ชัดเจนแน่นอนจะต้องมองปัญหาในหลาย ๆ ด้าน เช่น มองในมุมมองของประชาชนที่ต้องที่ดินทำกิน และมองในสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ มองในด้านหลักวิชาการ สภาพแวดล้อม ฯลฯ

แนวทางแก้ไขปัญหาพื้นที่บริเวณนี้ก่อนอื่นต้องมีแผนที่ที่ชัดเจน มีการวางหมุดในพื้นที่ กำหนดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ วิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง จึงจะกำหนดนโยบายที่ชัดเจนได้

6. นายมนัส พิสุทธิกฤตยา เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนงาน 6 กรมการปกครอง แนวคิดเกี่ยวกับสุขาภิบาลปากน้ำ ทางจังหวัดกำลังทำเรื่องเสนอให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 23 กรกฎาคม 2534 เป็นบางส่วนเพื่อจะพัฒนาให้เป็นแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด นอกจากนี้ที่จังหวัดระนองยังมีปัญหาเรื่องแรงงานพม่าที่ได้เงินเดือนประมาณพันกว่าบาทต่อเดือน น่าจะมีองค์กรมาควบคุมดูแลเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะ เพราะว่าปัญหานี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และสามารถส่งผลต่อเศรษฐกิจของจังหวัดระนองได้อย่างรุนแรง ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่น การปิดพรมแดนพม่าอันเนื่องมาจากลูกเรือประมง

ชาวพม่าถูกสังหารโดยชาวไทย ถ้าสามารถแก้ปัญหาในจุดนี้ได้ก็จะทำให้จังหวัดระนองมีสภาพเศรษฐกิจตลอดจนการดูแลปกครองอยู่ในเกณฑ์ดีขึ้นกว่าเดิม

7. นายปัญญารัตน์ รังศิลป์ เจ้าหน้าที่ป่าไม้ระดับ 5 ฝ่ายป้องกันและรักษาป่า แนวทางแก้ไขที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของพื้นที่ศึกษาคือ จัดทำแนวเขตของป่าสงวนแห่งชาติให้ชัดเจนและกันเนื้อที่ที่ถูกบุกรุกและไม่สามารถฟื้นฟูให้กลับคืนสภาพได้ดั้งเดิม เช่น บริเวณเกาะกลาง บริเวณหลังโรงเจ เป็นต้น ออกจากพื้นที่ที่ยังคงสภาพป่าชายเลนและยังสามารถฟื้นฟูได้โดยง่าย แล้วนำพื้นที่ที่ถูกบุกรุกนั้นให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดูแลรับผิดชอบ โดยการขอใช้ประโยชน์พื้นที่จากกรมป่าไม้ให้ถูกต้อง เพื่อที่ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะได้นำรายได้ไปพัฒนาพื้นที่หรือเกี่ยวข้องกับตัวจังหวัดต่อไป

แนวทางป้องกันในอนาคต ถ้าปฏิบัติตามแนวทางแก้ไขดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และปฏิบัติอย่างจริงจังในการควบคุมดูแล รักษาพื้นที่ป่าชายเลนที่เหลือเอาไว้ คาดว่าจะไม่มีปัญหาในด้านการบุกรุกพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นอีก

8. นายประเสริฐ สุขนันต์ เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ 8 (ป่าไม้จังหวัดระนอง)

แนวทางแก้ไขในปัจจุบัน เนื่องจากในปีพ.ศ. 2504 การจำแนกเขตป่าสงวนแห่งชาติ กรมพัฒนาที่ดินเป็นคนจำแนกและในขณะนั้นจังหวัดระนองก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ป่าไม้ สำนักงานประมง ดังนั้นราษฎรจึงจับจองพื้นที่ที่อยู่อาศัยและทำกิน ต่อมา พ.ศ. 2509 กรมป่าไม้ได้ประกาศเขตป่าสงวนแห่งชาติคลองหัวเขี้ยวและป่าคลองเกาะสุย ซึ่งในขณะนั้นเทคโนโลยีของการรังวัดที่ดินยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ แต่ก็สามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจนว่า ในปัจจุบันราษฎรได้บุกรุกเข้ามาในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาตินี้จริง การแก้ไขปัญหาในปัจจุบันจะต้องแบ่งโซนเป็นส่วน ๆ ให้ชัดเจน เช่น ป่าชุมชน ป่าชายเลน จะต้องมีความชัดเจนและแผนที่ที่แน่นอน จึงจะสามารถกำหนดนโยบายในการจัดการพื้นที่บริเวณนี้ได้

หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นี้ น่าจะมีส่วนร่วมในการป้องกันดูแลรักษาป่าชายเลนรวมไปถึงการผูกพันกับธรรมชาติโดยอาจจะตั้งในรูปแบบของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีเจ้าหน้าที่มาคอยดูแล ถ้าให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมาขอเช่าที่ใช้ประโยชน์ก็คงจะมองประเด็นในด้านการอนุรักษ์น้อย ป่าชายเลนเป็นป่าที่สามารถควบคุมดูแลและจัดการให้เป็นไปตามแผนได้ง่าย ถ้าไม่เข้าไปแตะต้องกับพื้นที่ป่าชายเลนเลย ก็จะสามารถฟื้นฟูสภาพได้ด้วยตัวเอง

9. นายพยุ่ง โสติยง(พ่อค้าชายแดนรายย่อย) วันที่ 13 เมษายน 2539 ให้ความเห็นว่าประเทศสภาพพม่ายังมีความเจริญไม่พอมือเหมือนกับประเทศไทยเมื่อสมัย 30-40 ปีก่อน ค่านิยมของชาวพม่าจะชอบทองมากกว่าธนบัตรและการค้าขายกับชาวพม่าธนบัตรที่ใช้เป็นธนบัตรที่เก่า

มากคาดว่าคงจะไม่มีกรณีผ่านระบบธนาคารและมีการยกเลิกเปลี่ยนแปลงค่าเงินจัตบอย ตอนเปิดพรมแดนกิจการขายส่งเสื้อผ้ายังพอขายได้แต่ต้องแอบขน และค่าขนส่งจะแพง 100 บาทต่อเที่ยวปกติ 30 บาทต่อเที่ยว รับเสื้อผ้ามาจากประตูน้ำราคา 55 บาทต่อตัว ขายส่งประมาณ 80 บาทต่อตัว พอสินค้าไปถึงเกาะสอง ร้านค้าปลีกชาวพม่าจะขายประมาณ 100 กว่าบาทต่อตัว ภายใน 1 อาทิตย์จะส่งของเฉลี่ย 2-3 ครั้ง ครั้งละประมาณ 500 ตัว รสนิยมของชาวพม่าจะเป็นเสื้อเชิ้ตแขนยาวสีขาวหรือสีมอ ๆ ส่วนกางเกงขายแทบไม่ได้เลยเพราะชาวพม่าชอบใส่โสร่งกับผ้าซิ่น

10. นางสาวเอ๊ ชาวพม่า อาชีพขายดอกไม้บูชาพระ สถานที่วัดโพธิเอ เกาะสอง ประเทศสหภาพพม่า วันที่ 13 เมษายน 2539 ให้ความเห็นว่าตั้งแต่เปิดพรมแดน วันที่ 16 มีนาคม 2538 มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวเรื่อย ๆ โดยเฉพาะวันนี้(วันสงกรานต์) ขายได้มากเป็นพิเศษประมาณ 200 บาท รู้สึกดีใจ อยากให้มีคนมาเที่ยวแบบนี้เรื่อย ๆ เยอะ ๆ

11. นายกอบชัย ประกอบชาติ อาชีพนักดนตรีที่ผลิตคันทริบอยในตัวเมืองระนอง ภูมิลาเนาจังหวัดราชบุรี วันที่ 13 เมษายน 2539 ให้ความเห็นว่า รัฐบาลไม่มีอำนาจหรือประสิทธิภาพเพียงพอในการจัดการดูแลรักษาป่า ทำไมตอนที่ราษฎรบุกรุกเข้าไปเป็นคนแรก ทำไมไม่ไปจับกุมมาปล่อยให้มีการบุกรุกสร้างบ้านเรือนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนยากจะแก้ไขเหมือนดังพื้นที่บริเวณสุขาภิบาลปากน้ำและป่าชายเลน ตอนนี้ทุกคนก็มีความสุขรัฐบาลไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่อง เพราะว่า ถ้าปล่อยให้รัฐบาลจัดการก็มักจะจัดการได้ไม่ถูกใจประชาชน ยกตัวอย่างเช่น การย้ายตลาดสดไปสร้างในที่ที่ไม่เหมาะสม จึงทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จแล้วถ้าให้ราษฎรย้ายออกจากพื้นที่แห่งนี้จะให้ไปอยู่ที่ไหน ถ้ารัฐบาลเข้าไปจัดการแล้วจะสามารถทำได้ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอเหมือนกับเอกชนสร้างหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น ในปัจจุบันเอกชนและชาวบ้านสามารถสร้างแพปลา โรงงานปลาได้โดยไม่ต้องอาศัยรัฐบาลเลยและก็มีประสิทธิภาพ แนวทางแก้ไขปัญหาในอนาคต ควรจะมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เข้มงวดและเคร่งครัด การทำลายป่าไม้ประชาชนไม่ใช่คนทำลายแต่เป็นรัฐบาลทำลาย ยกตัวอย่างเช่น ประเทศมาเลเซียเด็ดใบไม้ตำรวจจะเข้ามาจับทันที ไม่เหมือนกับประเทศไทยซึ่งแสดงถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีปัญหา ถ้าจะพูดถึงแนวความคิดที่จะให้ประชาชนดูแลรักษาป่าในรูปของคณะกรรมการหมู่บ้าน โดยคอยสอดส่องแล้วไปแจ้งเจ้าหน้าที่ให้มาจับกุมผู้กระทำผิด ทำไมเจ้าหน้าที่ไม่มาจับกุมเอง

12. นายจตุรเทพ โควินทวงศ์ นักวิชาการป่าไม้ 3 สำนักงานป่าไม้จังหวัดระนอง วันที่ 10 มกราคม 2539 แนวคิดในทางแก้ไขปัญหา ปัญหาของพื้นที่คือ สภาพป่าชายเลนบางส่วนได้เปลี่ยนแปลงจนไม่สามารถจะแก้ไขฟื้นฟูให้คืนสภาพดั้งเดิม ดังนั้นควรจะทำแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ยังคงสภาพอยู่ให้ชัดเจน ตลอดจนพื้นที่ที่ยังสามารถแก้ไขได้และทำการฟื้นฟูดูแลอย่าง

เข้มงวด พื้นที่ที่เหลือก็ให้องค์กรใดองค์กรหนึ่งเข้ามาดูแลจัดเก็บผลประโยชน์เพื่อนำรายได้ไปพัฒนาท้องถิ่นหรือจังหวัดต่อไป แนวทางแก้ไขในอนาคต เนื่องจากอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการดูแลรักษาป่าไม้ทั้งจังหวัดระนอง จึงจำเป็นจะต้องอาศัยความช่วยเหลือจากประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ให้ช่วยกันดูแลรักษาพื้นที่บริเวณใกล้เคียงชุมชนของตนเองและสร้างจิตสำนึกในการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้นั้นในเชิงอนุรักษ์เพื่อจะได้มีป่าไม้ไว้ใช้ได้ตลอดไป

13.ดร.สนธิ อักษรแก้ว อาจารย์ประจำภาควิชาวนวัฒนวิทยา คณะวนศาสตร์ ม.เกษตรศาสตร์ ได้ให้ความเห็นว่า จะต้องดูสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน(Existing) ว่าเป็นอย่างไร พื้นที่บริเวณปากน้ำจังหวัดระนองได้กลายเป็นชุมชนไปแล้วไม่มีป่าเหลืออยู่เลย การฟื้นฟูทำได้ลำบากต้องรีบป้องกันพื้นที่ป่าชายเลนส่วนที่เหลืออยู่ไว้ให้ได้ พร้อมทั้งทำความเข้าใจกับประชาชนที่อยู่โดยรอบเกี่ยวกับความสำคัญของป่าชายเลน

ถ้าสามารถป้องกันรักษาพื้นที่ป่าชายเลนไว้ได้จึงจะเห็นว่าเป็นผลดีที่สุด นอกจากนี้ต้องปลูกป่าชายเลนเพิ่มเพื่อช่วยลดมลภาวะที่เพิ่มมากขึ้น

แนวทางแก้ไขในอนาคต ทำแนวเขตป่าชายเลนให้ชัดเจนปล่อยให้ป่าชายเลนฟื้นฟูสภาพเองโดยที่ไม่ต้องมีคนเข้าไปจัดการก็ได้ นโยบายหลักก็คือ พยายามรักษาพื้นที่ที่เหลือไว้และเพิ่มจำนวนพื้นที่ป่าชายเลนให้มากขึ้นจนถึงในระดับที่สมดุลกับสภาพแวดล้อม

14. นายบรรณรักษ์ เสริมทอง เจ้าพนักงานป่าไม้ระดับ 4 สำนักงานป่าไม้จังหวัดระนอง วันที่ 13 เมษายน 2539 แนวทางแก้ไขปัญหา ควรตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นมาดูแลพื้นที่บริเวณสุขาภิบาลปากน้ำและป่าชายเลน โดยรอบ เพราะพื้นที่บริเวณนี้ติดมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งไม่มีอำนาจในการจับกุม เป็นเพียงแต่เนนโยบายเท่านั้น นอกจากนี้กฎหมายป่าไม้ไม่มีประสิทธิภาพ หรือมีช่องโหว่ ทำให้เจ้าหน้าที่เมื่อจับกุมประชาชนมาแล้ว เมื่อถึงมือเจ้าหน้าที่ฝ่ายการปกครองก็ไม่สามารถจะหาข้อกฎหมายมาลงโทษผู้กระทำผิดได้ หรือจะต้องปล่อยให้ปัญหายืดเยื้อต่อไป ยกตัวอย่างเช่น สิ่งก่อสร้างที่ปลูกสร้างขึ้นมาในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เจ้าหน้าที่ไม่มีสิทธิรื้อถอนจะต้องขออำนาจศาลในการตั้งรื้อถอนซึ่งจะผ่านขั้นตอนที่ยุ่งยากและเสียเวลาไม่ทันต่อการบุกรุกของประชาชน ถ้าหากเจ้าหน้าที่เข้าไปรื้อถอนก็就会被ฟ้องในข้อหาทำลายทรัพย์สินได้ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ในจังหวัดระนองก็มีน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อการดูแลรักษาป่าไม้ทั้งจังหวัดได้

สรุป พื้นที่บริเวณนี้ถูกบุกรุกขยายตัวอย่างรวดเร็ว จึงควรใช้กฎหมายทางกฎหมายกลับคืนมาให้รัฐพร้อมรังวัดที่อย่างชัดเจนและกำหนดโทษกฎหมายสูงสุดสำหรับผู้ที่มิแนเขตติดต่อกับป่าสงวนแห่งชาติ นั่นก็หมายความว่า ถ้ามีใครมาบุกรุกพื้นที่ป่าไม้อันนั้นก็จะต้องรีบไปแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบถาวรวัตถุหรือสิ่งก่อสร้างที่มีอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นต้องรื้อถอนก็คุ้มกับ

ประชาชนให้เข้าใจในเรื่องโทษของการบุกรุกทำลายป่า คาดว่าหากเป็นไปตามแนวคิดที่ว่าจะทำให้ป่าชายเลนคืนสภาพกลับมาได้ด้วยตัวเอง

15. แม่ค้าที่มาประมูลซื้อปลาสดที่แพปลาขององค์การสะพานปลาวันที่ 23 พฤษภาคม 2538 การประมูลปลาหรือสัตว์น้ำทางทะเลที่จับได้ก็จะถูกส่งมายังสะพานปลาแห่งนี้เพื่อทำการคัดแยกขนาด ประเภท แล้วถูกนำมาแยกเป็นกองอยู่บนพื้นคอนกรีต ต่อจากนั้นก็จะมีแม่ค้าทั้งชายปติกและชายส่ง ตลอดจนโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง มาประมูลกองปลา, กองกุ้ง ฯลฯ เหล่านั้น เมื่อประมูลได้แล้วก็จะคันใส่รถบรรทุก(รถห้องเย็น) นำไปส่งยังตลาดต่าง ๆ เช่น กรุงเทพฯ(ตลาดใหญ่ที่สุด), สุราษฎร์, ภูเก็ต, มาเลเซีย, สิงคโปร์, โรงงานอุตสาหกรรมทั้งใกล้และไกล

16. ได้กึ่งเรือที่มาจากภูเก็ต วันที่ 23 พฤษภาคม 2538 ให้สัมภาษณ์ว่า เขาต้องนำเรือประมงมาจากภูเก็ตเพื่อมารับลูกเรือประมงมาที่จังหวัดระนอง เพราะว่าเป็นจังหวัดที่ใกล้ที่สุดและหาแรงงานได้ง่ายที่สุด ในปัจจุบันลูกเรือประมงไทยหาได้ยากมากเพราะ การออกเรือแต่ละครั้งมีอัตราเสี่ยงสูงเนื่องจากความไม่แน่นอนของฝูงปลาในน่านน้ำของไทย ในบางครั้งออกเรือก็สามารถหาปลาได้เต็มลำได้ภายใน 1 วัน แต่ในบางครั้งออกเรือเป็นอาทิตย์ ๆ ก็ยังไม่สามารถได้เต็มลำ

ค่าจ้างแรงงานของลูกเรือประมงไทยก็แพงกว่าค่าจ้างของลูกเรือพม่าเพราะเศรษฐกิจของไทยดีกว่าพม่าและจำเป็นจะต้องใช้ค่าครองชีพสูงกว่าพม่าอย่างน้อยเดือนละประมาณ 5-6 พันบาท ในขณะที่ลูกเรือพม่าค่าจ้างแรงงานประมาณ 1 พันกว่าบาท และลูกเรือพม่าก็กินง่ายอยู่ง่าย เช่น กินข้าวคลุกกับน้ำมันพืชและผงชูรส, ไม้บ่น, แข็งแรง ฯลฯ

เรือประมง 1 ลำ สามารถจูงลูกเรือได้ประมาณ 40-50 คน ค่าจ้างแรงงานนั้นนอกจากเป็นเงินเดือนแล้วยังจะได้เปอร์เซ็นต์จากการขายปลาในแต่ละเที่ยวอีกด้วย

17. นายจ้างของชาวพม่า วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2539 ให้สัมภาษณ์ว่า คนจังหวัดระนองไม่ชอบเป็นลูกจ้าง โดยเฉพาะงานพวกใช้แรงงานเช่น ลูกจ้างในสวนยางพารา สวนผลไม้ ร้านอาหาร คนทำงานบ้าน ฯลฯ นิยมใช้แรงงานพม่าเพราะทำงานได้มีประสิทธิภาพกว่า เร็วกว่า ไม่บ่นหรือจู้จี้จุกจิก(เพราะพูดภาษาไทยไม่ได้) ค่าจ้างแรงงานถูกประมาณเดือนละ 1,200 บาท ก็ถือว่าสูงมากพร้อมกับข้าวสาร 2 ถัง เป็นค่าแรงที่แพงที่สุดในปัจจุบัน

ชาวพม่านิยมทานข้าวเปล่ากับน้ำมันพืชและผงชูรส ไม่ค่อยเปลือกกับข้าวเพราะเขาถือว่าข้าวสำคัญที่สุด นอกจากนี้ที่สำคัญที่สุดคือ ความซื่อสัตย์จะมีมากกว่าแรงงานไทย ยกตัวอย่างเช่น ลูกจ้างจะทำงานให้อย่างซื่อสัตย์ไม่คดโกง ไม่อู้อัน แต่มีข้อเสียคือ ชอบหนีกลับบ้านโดยไม่บอกกล่าว ทำให้งานของนายจ้างเสียหาย

18. ชาวบ้านที่อาศัยอยู่บนเกาะคณเศี วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2539 อายุประมาณ 24 ปี ให้สัมภาษณ์ว่า ตั้งแต่เกิดมาเขาก็อาศัยอยู่บนเกาะแห่งนี้ ไม่ทราบว่าพื้นที่บนเกาะแห่งนี้เป็นของใคร เพราะพื้นที่บางส่วนก็มีโฉนดที่ดินบางส่วนก็ไม่มีโฉนดที่ดิน แต่ในปัจจุบันก็ยังมีชาวบ้านบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนบริเวณรอบ ๆ เกาะอยู่ตลอดเวลา เพราะว่าในปัจจุบันมีประชากรเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีธุรกิจให้เช่าบ้าน(คนไทยให้คนพม่าเช่าอาศัย) โดยแบ่งพื้นที่ของบ้านไม้ชั้นเดียวเป็น ๆ ห้องโดยมีเนื้อที่ประมาณ 2*2 ตารางเมตร จะอยู่กันประมาณ 3-4 คน ค่าเช่าเดือนละ 5-6 ร้อยบาท

ในปัจจุบันบนเกาะแห่งนี้จะมีชาวพม่าอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากและที่เคยอาศัยอยู่ดั้งเดิมก็นิยมไปซื้อบ้านอยู่ในตัวเมืองระนองแทน ความรู้สึกเกี่ยวกับป่าชายเลนในอดีตจะมีจำนวนสัตว์เช่น กุ้ง ปูมากกว่าในปัจจุบันคิดว่าป่าชายเลนถูกทำลายลงจึงทำให้จำนวนสัตว์น้ำลดลง แต่ก็ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรจึงจะทำให้จำนวนและปริมาณสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นเหมือนแต่ก่อน

เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้หรือที่ดินไม่เคยมาให้ความรู้หรือให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเรื่องป่าชายเลนหรือเกี่ยวกับเรื่องเอกสารสิทธิประโยชน์ในการอยู่อาศัยบนเกาะแห่งนี้เลย ใครอยากจะทำบ้านก็ตัดต้นไม้และค้นวัสดุก่อสร้างมาสร้างกันตามใจชอบเราก็ไม่ทราบว่าพื้นที่ที่ตัวเองสร้างนั้นเป็นที่ของใคร ไม่เคยมีเจ้าหน้าที่มาห้ามปรามแต่พื้นที่บนเกาะแห่งนี้มีคนปักหลักเขตจับจองไว้จนเต็มพื้นที่แล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

คำจำกัดความ

“ป่า” หมายความว่า ที่ดินรวมตลอดถึงภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมาย

“ป่าสงวนแห่งชาติ” คือพื้นที่ป่าถาวรที่ได้ดำเนินการ(ออกกฎหมาย)เป็นป่าสงวนแห่งชาติ ตาม พรบ. ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 6 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งออกโดยกฎกระทรวง โดยมีแผนที่ป่าแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

“ป่าชายเลน” เป็นกลุ่มของสังคมพืชที่ขึ้นอยู่ตามบริเวณชายฝั่งทะเล ปากแม่น้ำ หรืออ่าวที่มีน้ำทะเลท่วมถึง ในช่วงที่มีน้ำทะเลขึ้นสูงสุด บริเวณที่มีดินเป็นดินเลนหรือดินเลนปนทราย พันธุ์ไม้ส่วนใหญ่ประกอบด้วยพันธุ์ไม้สกุล โกงกาง(Rhizophoraceae) เป็นสำคัญ และมีไม้สกุลอื่น ขึ้นปะปนอยู่ด้วย พันธุ์ไม้ป่าชายเลนเหล่านี้จะขึ้นเป็นแนวเขตหรือเป็นโซนที่ค่อนข้างแน่นอน คือ จากบริเวณชายฝั่งน้ำจืดเข้าไปด้านใน ซึ่งลักษณะอันนี้เป็นเอกลักษณ์ของพันธุ์ไม้ป่าชายเลนขึ้นอยู่เป็นแนวเขตหรือเป็นโซนมีอยู่หลายปัจจัยด้วยกันคือ ความถี่ของการท่วมถึงของน้ำทะเล ลักษณะทางกายภาพและเคมีภาพของดิน ความเค็มของน้ำในดิน การระบายน้ำและความเปียกชื้นของดิน

พื้นที่ป่าชายเลนทั่วประเทศแบ่งออกเป็น 3 เขต คือ

1. เขตอนุรักษ์
2. เขตเศรษฐกิจ ก.
3. เขตเศรษฐกิจ ข.

1. เขตอนุรักษ์ หมายถึงพื้นที่ป่าชายเลนที่ห้ามไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ นอกจากจะปล่อยให้เป็นธรรมชาติ เพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศทั่วประเทศ มีพื้นที่ประมาณ 426.78 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 266,737 ไร่ ได้แก่

- 1.1 พื้นที่แหล่งรักษาพันธุ์พืชและสัตว์น้ำที่มีค่าทางเศรษฐกิจ
- 1.2 พื้นที่แหล่งเพาะพันธุ์พืชและสัตว์น้ำ
- 1.3 พื้นที่ที่ง่ายต่อการถูกทำลายและการพังทลายของดิน เช่น
 - 1.3.1 หาดทรายและสันทราย
 - 1.3.2 หาดเลน เลนงอก และทรายงอก
 - 1.3.3 เกาะ ถ้ำ และแนวปะการัง
- 1.4 พื้นที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดี
- 1.5 สถานที่ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น

- 1.6 เขตอุทยานแห่งชาติ เขตวนอุทยาน เขตแหล่งท่องเที่ยว เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่า
- 1.7 พื้นที่ป่าที่สมควรสงวนไว้เพื่อเป็นแนวป้องกันลม ป้องกันคลื่นและกระแสน้ำ
- 1.8 พื้นที่ป่าที่มีความเหมาะสมต่อการสงวนไว้เพื่อเป็นสถานที่ศึกษาวิจัย
- 1.9 พื้นที่ป่าที่สมควรสงวนไว้เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ
- 1.10 พื้นที่ที่อยู่ห่างไม่น้อยกว่า 20 เมตร จากริมฝั่งแม่น้ำลำคลองธรรมชาติ และไม่น้อยกว่า 75 เมตร จากชายฝั่งทะเล

2. เขตเศรษฐกิจ ก. หมายถึงพื้นที่ป่าชายเลนที่ยอมให้มีการใช้ประโยชน์เฉพาะกิจการด้านป่าไม้ เพื่อผลิตที่สม่ำเสมอตามหลักวิชาการป่าไม้ ทั่วประเทศมีพื้นที่ประมาณ 1,996.89 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,248,056 ไร่ ได้แก่

- 2.1 พื้นที่ป่าสัมปทานและป่าโครงการ
- 2.2 พื้นที่ป่าชายเลนนอกเขตป่าสัมปทานที่เหมาะสมแก่การอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็น

ป่าชุมชน

- 2.3 พื้นที่สวนป่าเพื่อผลิตด้านป่าไม้ของรัฐและเอกชน

3. เขตเศรษฐกิจ ข. หมายถึง พื้นที่ป่าชายเลนที่ยอมให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินและการพัฒนาอื่น ๆ แต่ต้องคำนึงถึงผลดีและผลเสียทางด้านสิ่งแวดล้อมทั่วประเทศ มีพื้นที่ประมาณ 1,300.81 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 813,000 ไร่ ได้แก่

- 3.1. พื้นที่เกษตรกรรม

3.1.1 การกสิกรรม

3.1.2 การประมง

3.1.3 การเลี้ยงสัตว์

3.1.4 การทำนาเกลือ

- 3.2. พื้นที่อุตสาหกรรม

3.2.1 การทำเหมืองแร่

3.2.2 การสร้างโรงงานอุตสาหกรรม

- 3.3. แหล่งชุมชน

- 3.4. แหล่งการค้า

- 3.5. ท่าเทียบเรือ

- 3.6. พื้นที่อื่น ๆ

ประวัติผู้เขียน

นางสาว สุพิศา จันจิรา เกิดเมื่อวันที่ 3 เมษายน พ. ศ. 2513 ที่อำเภอ จอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะวนศาสตร์ สาขา การจัดการป่าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี พ. ศ. 2534 จากนั้นได้เข้าทำงานที่ กรมป่าไม้ และคณะวนศาสตร์ เป็นเวลา 2 ปี และได้เข้าศึกษาต่อในภาค วิชาการวางแผนภาคและเมือง สาขาวิชา การวางผังเมือง ในปี พ. ศ. 2536

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย